

ת"פ 54764/01/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו שייך (עציר), - ניתן גז"ד 151, תאמר אבו שייך (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54764-01-20 מדינת ישראל נ' אבו שייך (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשמים: 1. אחמד אבו שייך (עציר), - ניתן גז"ד 151
2. תאמר אבו שייך (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד יניב זהר

בשם הנאשם 2: עו"ד פארס בריק - סנגוריה ציבורית

גזר דין בעניין נאשם 2

1. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות כדלקמן:

חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335 + 29 לחוק העונשין; עבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; חבלה במזיד לפי סעיפים 413 + 29 לחוק וגניבה מרכב לפי סעיף 413(א) + 29 לחוק.

2. על פי כתב האישום, על רקע עבירה של סחיטה באיומים שבוצעה על ידי נאשם 1, שהוא אביו של הנאשם 2, במהלך חודש ינואר 2020 קשר נאשם 2 קשר עם אדם נוסף לפגוע במתלון. נאשם 2 הצטייד באקדח חצי אוטומטי, קליבר 9 מ"מ ו-13 כדורים. ביום 9.1.20 בסמוך לשעה 05:46 בבוקר, ארבו הנאשם 2 והאדם הנוסף למתלון במרכז הכפר עארה במקום בו המתלון נהג לאסוף פועלים בדרכו לעבודה. כשהגיע המתלון יחד עם עובד בשם צהייב שישב לידו ברכב למרכז הכפר נאשם 2 והאדם הנוסף הגיחו מסמטה סמוכה, כשנאשם 2 מחזיק באקדח והאדם הנוסף מחזיק בחפץ הנחזה כאקדח. נאשם 2 ירה לעבר הרכב בצד הנהג ממרחק של כמטר וחצי לפחות 10 יריות כאשר 6 מתוכן

פגעו בדלת הנהג. שלושה מהקליעים חדרו לרכו השמאלית של המתלון וקליע נוסף חדר לעכוזו של צהייב.

בהמשך, נאשם 2 פתח את דלת הנהג, והמתלון דחף אותו באמצעות רגלו במטרה למנוע ממנו לבצע ירי נוסף. בתגובה תפס נאשם 2 את רגלו הימנית של המתלון, הצמיד את האקדח לכף רגלו וירה בו ירייה נוספת. לאחר שהמתלון נפגע בשתי רגליו, הוא קפץ לעבר המושב האחורי, פתח את הדלת האחורית ונפל על הכביש בניסיון לחמוק מנאשם 2. נאשם 2 ניגש למתלון בעודו שרוע על הקרקע וירה שתי יריות נוספות לעבר ברכו הימנית. אז נאשם 2 הצמיד את האקדח לרכתו של המתלון. בהמשך נאשם 2 ניגש לעבר הרכב, לקח את המפתחות ועזב את המקום יחד עם האדם הנוסף. המתלון פונה לקבלת טיפול רפואי, שם אובחנו 3 פצעי ירי חודרים בגפה השמאלית תחתונה אחורית, ירך לטרלית מעל וסטוס לטרליס וירך פוסטרו מדיאלית. אובחנו גם פצעים חודרים נוספים בגפה ימנית תחתונה בגובה הירך, רסיס באגן ימין בסמוך לרקטום, רסיס בירך לטרלית שמאל, שבר בברך עם רושם לרסיס כלוא (שבר מרוסק עם תזוזה), שבר מרוסק במשטח הדריכה של רגל ימין עם רסיסים, חשד לקרע סיבים בעצבים בירך, קליע נותר באגן, גזים ברקמות הרכות לאורך ירך שמאל, פיזור גזים בבטן התחתונה.

בעקבות הקליע שפגע בצהייב, אובחנו 4 פתחים באזור עכוז, ריבוי בועות אוויר והמטומה תת עורית בשריר וברקמות הרכות של השריר בעכוז.

3. להשלמת התמונה יצוין שבתאריך 15.7.21 ניתן גז"ד בעניינו של נאשם 1 בו הורשע בעבירות סחיטה ואיומים, הדחה בחקירה ושיבוש הליכי משפט. במסגרת הסדר טיעון סגור שמצאתי לאמץ נגזר עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני המדינה

4. נטען שהנאשם הודה לאחר קיום מספר רב של דיוני הוכחות. הוזכר שעבירת החבלה בכוונה מחמירה הינה עבירה שהעונש המרבי בצדה הנו 20 שנות מאסר; בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות העונש המרבי עומד על 14 שנות מאסר; ובגין עבירות הנשק 10 שנות מאסר ובגין חבלה במזיד 3 שנות מאסר.

5. נטען שמעשיו של הנאשם 2 חמורים ביותר, שעה שביצע אותם על רקע סחיטה באיומים כנגד המתלון (האישום כלפי הנאשם 1) כאשר הוא מצויד בנשק, משתמש בו ופוגע באמצעותו במספר רב של קליעים במתלון ובצהייב.

6. נטען שנפגעו הערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונו בכלל, וכי ערכים אלה נפגעו פגיעה חמורה כתוצאה מהשימוש בנשק בלב אזור מגורים, כמו כן נטען שנפגעו בריאותם, ושלמות גופם וביטחונם

האישי של המתלון וצהייב ואף ברכושו של המתלון כאשר נאשם 2 ירה על הרכב ונטל את המפתחות.

7. נטען שחומרת אירועים בהם נעשה שימוש בנשק לפתרון סכסוכים מחייבת ענישה של מאסר בפועל מעל 10 שנים (ע"פ 4697/11 **מדינת ישראל נ' סלימאן אלצנע** (24.3.13)).

8. נטען לתכנון מוקדם החל משלב ההצטיידות בנשק ותחמושת, קשירת הקשר לביצוע המארב וכלה בהימלטות מהמקום והעלמת הנשק.

9. נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מלא, כאשר נוכחותו של השני עם חפץ הנחזה לאקדח מחמירה את האירוע אך לא מקלה עם הנאשם ומביאה לחלוקת אחריות שלו באירוע.

10. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, נטען שמדובר בנזק חמור ביותר לאור הירי המסיבי. נטען שהנזק בפועל שנגרם היה חמור, כפי שתואר בפגיעות במתלון ובצהייב.

11. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, נטען שמדובר בחלק מתכנית עבריינית מתמשכת שנועדה לסחוט את המתלון ומשפחתו ולכפות עליו את רצונם של הנאשם 2 ואביו.

12. נטען גם לאכזריות, אלימות והתעללות של הנאשם בנפגע העבירה לאור המספר הרב של הקליעים שנורו, מספר השלבים בהם בוצע הירי וביצוע ירי מטווח "אפס".

13. הוזכר עברו הפלילי של הנאשם שלחובתו 4 הרשעות קודמות והרשעה מאוחרת נוספת:

הרשעה מיום 7.6.21 בגין החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית; הרשעה מיום 20.4.17 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, איומים והפרת הוראה חוקית; הרשעה מיום 21.4.15 בגין הונאה בכרטיס אשראי; הרשעה מיום 11.12.11 בעבירות נשק בגינה נידון הנאשם ל-5 חודשים; והרשעה מיום 13.9.11 בגין הפרה של הוראה חוקית.

14. אזכרה פסיקה כדלקמן:

- ת"פ 16420-10-16 **מדינת ישראל נ' מוהנד אנבאריה** (30.5.18); שם הורשע בעבירה לפי סעיף 329 לחוק ועבירות נשק, לאחר שבעקבות סכסוך משפחתי, הנאשם ירה באמצעות תת מקלע לעבר המתלון ואחיו ששהו בביתם וכדור אחד פגע במתלון. נקבע מתחם ענישה שבין 6-10 שנות מאסר והוטלו 7 שנות מאסר בפועל. בערעור (ע"פ 5376/18) הופחת העונש ב-9 חודשים.

- ע"פ 6459/17 **מדינת ישראל נ' אור קדושים** (27.2.18); הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בקשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש במהלכי משפט, נשיאת נשק, והפרת הוראה חוקית. באותו מקרה קשרו הנאשמים קשר לירות במתלון והצטיידו באופנוע גנוב ואקדח. הנאשמים הגיעו למתלון ששהה ברכבו כאשר אחד מהם נוהג והשני מחזיק באקדח. משחלפו בסמוך לרכבו ירו עליו קליע אחד שחדר לחזהו דרך זרוע ימנית. כתוצאה מהירי נגרמו למתלון נזקים משמעותיים. בערכאה הדיונית הוטלו על הנאשמים עונשים של 5 ו-6 שנות מאסר והעונש הוחמר בערעור ל-8 שנות מאסר לכל אחד מהנאשמים.

- ע"פ 6101/16 **אחמד עווד נ' מדינת ישראל** (28.6.17); בגין עבירות לפי סעיפים (1)329 ו-(2)329 לחוק העונשין, 340א לחוק, סעיף 144(ב) לחוק, סעיף 244 לחוק וסעיף 413ט לחוק, הושת על המערער עונש של 9 שנות מאסר בפועל. באותו מקרה הנאשם ניגש לרכבו של המתלון, פתח דלת הנהג וירה לפחות שתי יריות, אחת פגעה ברגלו השמאלית של המתלון והשניה בחלון דלת הנהג. המתלון ניסה להימלט בנסיעה בעוד הנאשם נוסע על קטנוע התקרב לרכב וירה מספר יריות נוספות דרך חלון הנהג. שניים מהכדורים פגעו ברגלי המתלון שנפגע ואושפז. בערעור הופחת העונש ל-8 שנות מאסר.

- ע"פ 1186/15 **מוחמד יונס נ' מדינת ישראל** (23.11.16); המערער הורשע בעבירה לפי סעיף 329 לחוק. באותו מקרה הגיע הנאשם לבית המתלון כשהוא נושא נשק. הוא דפק בדלת והתחזה לאחי המתלון וכשהמתלון פתח את הדלת ירה 4 יריות לעבר פלג גופו התחתון ונגרמו לו חבלות ברגליים וביד בגין אושפז. בערכאה הדיונית נגזרו עליו 11 שנות מאסר בפועל ובערעור הופחת העונש ל-9 שנים ו-4 חודשים.

- ע"פ 8721/14 **מוחמד אבו לבן נ' מדינת ישראל** (28.9.16); באותו מקרה, על רקע ביטול אירוסין, ירה המערער לעבר ארוסתו לשעבר ואחיה. כתוצאה מהירי נפגע האח ברגלו וכן שכנה עוברת אורח שנפגעה מכדור בגבה. בגין המעשים הואשם המערער בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק, נקבע מתחם ענישה הולם שבין 6-10 שנות מאסר ונגזרו 9.5 שנות מאסר בפועל. יצוין שהיה מדובר באירוע בעל שני אישומים כאשר בראשון הורשע המערער בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירת איומים.

15. במקרה דנן ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה הולם בין 9-12 שנות מאסר בפועל ולהטיל עונשים נלווים ובהם מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע ופיצוי למתלון ולצה"ב. בתוך המתחם נטען שיש לקבוע עונש באמצע המתחם, בשים לב לעברו הפלילי ולהודאה שניתנה רק לאחר שנשמעו עדויות רבות ובעיקר עדות המתלון.

16. לגבי הסולחה, המדינה טענה שהסולחה נערכה רק עם המתלון ושהעבירות שבוצעו ע"י הנאשם 2 שונות באופן מהותי מהעבירות שבוצעו ע"י נאשם 1.

טיעוני הסנגור

17. הסנגור טען שקיים קושי כפול במתחם שהציעה המאשימה: ראשית, שהפסיקה שאזכרה לא תומכת במתחם; שנית, נטען שגם אם מעוניינים להחמיר בענישה ההחמרה צריכה להיות הדרגתית ולא בבת אחת.

18. נטען שהאירוע היווה המשך לאירוע קודם שתואר באישום הראשון והוזכר שהנאשם 2 לא היה מעורב בסחיטה. נטען שהמדינה ערכה הסדר עם נאשם 1 ולאור הקשר בין שני האישומים חל עיקרון אחידות הענישה ועונשו של הנאשם לא צריך להיות חמור יותר באופן קיצוני מעונשו של האב וזאת למרות השוני בסוגי העבירות בהם הורשעו. נטען שהמתחם נקבע מפאת נסיבות העבירה ולא הכותרת שלה וכן נטען לקושי בעמדת המדינה כאשר נערך הסדר טיעון סגור עם נאשם 1 שעמד על 20 חודשי מאסר וכעת מבוקשות שנות מאסר רבות ביחס לנאשם 2.

19. נטען שברור שהנאשם 2 לא עשה מה שעשה על דעת עצמו. הסנגור טען שעדותו של המתלונן שהעיד על סכסוך בינו לבין אביו של הנאשם 2 (הנאשם 1) בלבד מחזקת מסקנה זו. כמו כן, הסנגור טען שהוסכם שיותר לו לטעון ששני התוקפים, הנאשם 2 והאחר, ירו לעבר המתלוננים.

20. נטען שעל אף שמדובר במקרה חמור, המתחם שהוצע על ידי המדינה אינו מוצדק. נטען שבפסיקה שהובאה על ידי המדינה נותרה לקורבנות נכות צמיתה קשה, שלא כמו במקרה כאן. נטען שבתיקים דומים של ירי של מספר יריות שלא גרמו לנכות צמיתה קשה נקבעה רמת ענישה שבין 3-5 שנות מאסר.

21. אזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 2064/14 בלאל קואסמי נ' מדינת ישראל (24.2.15); המערער הורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק וחבלה במזיד ברכב. המערער רדף אחר המתלונן כשהוא יורה לעברו ופוגע בו בגפיים על רקע סכסוך קודם. הוטלו 4.5 שנות מאסר. האירוע החל כשהגיעו המתלוננים לעסק של משפחת המערער והתחילו להפעיל אלימות כאשר האירוע הסלים המערער פתח בירי לעברם ובהמשך רדף אחריהם וירה לכיוונם ברחוב. הערעור נדחה.

- ע"פ 6296/11 מדינת ישראל נ' בכר אגבאריה (13.11.12); ערעור המדינה על חומרת העונש שעה שבית משפט גזר 30 חודשי מאסר בגין חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק על נאשם שהורשע בגין ביצוע ירי של מספר כדורים וגרימת פגיעות קשות ברגליים. בבית המשפט העליון הוחמר העונש ל-4 שנים וחודשיים. האירוע קרה כשהמתלונן יצא מבית קפה ונכנס לרכבו, ואז הגיע המשיב רעול פנים, פתח את דלת הרכב התחיל לירות במתלונן והחל מאבק ביניהם. המתלונן נפגע משני קליעים בכתפו ובירכו הימנית.

- ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13); המערער/המשיב הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, החזקה, נשיאה והובלה של נשק בגין אירוע בו ביצע ירי של מספר כדורים לעבר רגלי המתלונן, כאשר 3

יריות פגעו ברגליו. בערכאה הדיונית הוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. בערעור הוחמר העונש ל- 5 שנות מאסר.

- ע"פ 9104/20 **מדינת ישראל נ' דוד טבצ'ניקוב** (4.3.21); שם דובר במשיב שנגזרו עליו בערכאה הדיונית 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. באותו מקרה הגיע המשיב לעסק בו עבד המתלונן וירה בו ירייה אחת בירך לאחר שהצמיד את האקדח לירכו. הערכאה הדיונית לקחה בחשבון מאמצים להשתקם והודאתו. בבית המשפט העליון הוחמר העונש ל-4 שנות מאסר.

- ע"פ 4344/18 **אשרף ג'אבר נ' מדינת ישראל** (16.8.19); בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק ותחמושת הוטלו 5 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

22. הסנגור טען על בסיס הפסיקה שאזכר למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנות מאסר וטען שאין הצדקה לחרוג ממתחם זה במקרה דנן.

23. לגבי העונש בתוך המתחם הוזכרה הודאתו של הנאשם ונטען שהודאתו הייתה קשורה להודאתו של אביו ולא התאפשרה לפני כן. נטען שכאשר אביו הודה, הודה גם הוא באותו יום, וזאת מבלי לתקן כתב האישום.

24. כמו כן נטען שהנאשם עצור מזה תקופה ממושכת.

25. צוין שנערכה סולחה בין המשפחות (העתק מהסכם הסולחה הוגש). נטען שסיום הסכסוך באמצעות הסולחה מהווה שיקול משמעותי לעניין פסיקת העונש בתוך המתחם.

26. הוזכר שהאב כבר סיים לרצות את עונשו ושוחרר.

27. נטען שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד.

דברי הנאשם

28. הנאשם טען שהמשיך לנהל את התיק רק בגלל אביו. הוא טען שאינו מתגורר בכפר אלא בחדרה יש לו בת זוג עם ילדים ושאלו קשר לסכסוכים. הוא ביקש רחמים וטען שכאשר ישתחרר לא יכנס לכפר ושמעצרו גורם לפגיעה קשה במשפחתו. הוא הזכיר שיש לו 4 ילדים שהקטן בן שנה והגדול בן 8 בלבד, כמו כן הוא הזכיר ששולם כסף למתלונן במסגרת הסולחה בסך 100,000 ₪.

דין

29. הנאשם עצור מיום 9.1.20.
30. במקרה זה נפגעו הערכים המוגנים של שלימות הגוף ושמירה על שלום הציבור וביטחון. בהינתן נסיבות המקרה, שכללו שימוש בנשק וביצוע ירי רב במרכז הכפר, והפגיעה במתלון ובצה"ב, הפגיעה בערכים הייתה קשה יחסית.
31. העבירה כללה תכנון לעניין ההצטיידות בנשק וביצוע המארב והמתנה להגעת המתלון למקום.
32. חלקו היחסי של הנאשם 2 בעבירות היה מלא. גם אם אקח בחשבון שיתכן והאחר גם ירה, כל הפגיעות במתלון ובצה"ב שתוארו בכתב האישום בוצעו ע"י הנאשם 2.
33. נגרמו נזקים משמעותיים למתלון ואף לצה"ב והיה צפוי להיגרם אף נזק גדול יותר בהרבה.
34. הנאשם יכל להבין את הפסול במעשיו והיה צריך להימנע מהם.
35. אני מסכים עם עמדת המדינה שבמקרה זה יש להתחשב בסעיף 40ט(א)(10) לחוק, כאשר אופן ביצוע הירי - במספר שלבים, חלקו מטווח אפס - ממלא אחר קיום התנאים של אכזריות ואלిמות כלפי נפגע העבירה.
36. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם העונש ההולם נמצא בין 7-11 שנות מאסר בפועל.
37. באשר לעונש בתוך המתחם, יש להתחשב בכך שניתנה לבסוף הודאה מטעם הנאשם 2, אם כי לאחר קיום חלק משמעותי של ההליך. כמו כן, לנאשם עבר פלילי אך אין לו עבר בעבירות דומות עם אלימות כה משמעותית.
38. באשר לתחולת עקרון אחידות הענישה, אין בידי כדי להסכים עם גישת הסנגור. "**עקרון אחידות הענישה מחייב לשמור על יחס מידתי והוגן בין העונשים הנגזרים על נאשמים שהואשמו באותן עבירות.**" (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ (31.3.05)). במקרה דנן שני הנאשמים הואשמו בביצוע עבירות שונות בתכלית ולכן אין תחולה לעקרון.
39. אין ספק שעונש כבד יפגע פגיעה במשפחתו של הנאשם, וכן יש להתחשב בעובדה שהצדדים הישירים

לסכסוך ערכו ביניהם סולחה. כמו כן, הנאשם נטל אחריות על ידי הודאתו. הודאתו ונטילת האחריות שיש בכך מצדיקות הפחתה בעונש לפחות מ- 10 שנות מאסר.

40. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל עונשים כדלקמן:

- 9 שנות מאסר בפועל, שמתקופה זו תנוכה תקופת המעצר מיום 9.1.20;
- 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהתנאי יחול במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או נשק מסוג פשע;
- קנס בסך 15,000 ₪ לטובת המתלון וסך של 5,000 ₪ לטובת צה"ב, לתשלום עד ליום 31.12.22.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ב, 21 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.